

Από το Ελληνικό στην Πέτρου Ράλλη

Σχεδόν πέντε μήνες έχουν περάσει από τη μεταγωγή των 26 μεταναστριών από το κέντρο κράτησης του Ελληνικού στα κρατητήρια της Διεύθυνσης Αλλοδαπών της Πέτρου Ράλλη. Αυτή η μεταγωγή ήρθε μία μέρα μετά τη δυναμική πορεία του κινήματος στο κέντρο κράτησης Ελληνικού. Με αυτήν την κίνηση του ο κρατικός μηχανισμός είχε ως στόχο την καταστολή οποιασδήποτε αγωνιστικής διάθεσης των μεταναστριών και το σπάσιμο των σχέσεων επικοινωνίας με τους αλληλέγγυους/ες.

Μέσω αυτών των σχέσεων οι μετανάστριες γνωστοποιούσαν τις συνθήκες κράτησης τους, εξέφραζαν το δικό τους λόγο, αντιστέκονταν και διεκδικούσαν την ελευθερία τους. Οι αντιστάσεις των ίδιων των κρατουμένων, πλαισιωμένες από τις παρεμβάσεις των αλληλέγγυων που κινούνταν γύρω από τη στήριξη αγώνων που αποφάσιζαν οι μετανάστριες, οδήγησαν σε νίκες, όπως συνέβη στην περίπτωση της Sanaa Taleb.

Η μεταγωγή των μεταναστριών είναι μια κίνηση παραδειγματισμού για τα υποτελή κομμάτια της κοινωνίας που θα επιλέξουν να ξεγεραθούν στην καπιταλιστική βαρβαρότητα όπως επίσης μια κίνηση εκδικητική απέναντι στις γυναίκες που αντιστάθηκαν, συλλογικοποιήθηκαν, αγωνίστηκαν για την ελευθερία τους. Ταυτόχρονα, η μεταγωγή τους στην Πέτρου Ράλλη εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο αντιμεταναστευτικής πολιτικής (καθεστώς εξαίρεσης, εγκλεισμός, αορατότητα, απελάσεις αλλά και διάσπαση των κοινών αγώνων αλληλέγγυων - μεταναστριών/-ών).

Η Πέτρου Ράλλη αποτελεί ένα κομβικό σημείο πραγμάτωσης της επίσημης μεταναστευτικής πολιτικής. Αποτελεί κέντρο μεταγωγών και απελάσεων όπου τα άτομα κρατούνται και παραμένουν εγκλειστα περιμένοντας το άσυλο, ή τη διακοπή της κράτησης και χωρίς να γνωρίζουν αν θα απελαθούν. Οι περίπου 300 μετανάστες/-ριες που κρατούνται εκεί σε καθεστώς αορατοποίησης και αβεβαιότητας, στοιβάζονται μέσα σε κελιά σε άθλιες συνθήκες, υπόκεινται σε συνεχείς ελέγχους, κακοποίηση, απειλές, απουσία προαυλισμού, απουσία ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, με συνέπεια ακόμα και απόπειρες αυτοκτονίας και θανάτους.

2003: Δημιουργία των πρώτων χώρων κράτησης μεταναστών (τα ΑΤ ήταν διαχρονικά χώροι κράτησης)

2012: Επίσημη θεσμοθέτηση των "Κέντρων Κράτησης Μεταναστών" επί Χρυσοχοϊδη για εγκλεισμό των μεταναστών μέχρι την απέλαση τους (Αμυδαλέζα, Κόρινθος, Πέτρου Ράλλη)

2014: Άνοιγει το Κέντρο Κράτησης Μεταναστών Ελληνικού (αρχικά για άντρες - λίγους μήνες μετά για γυναίκες)

2012-2015: Διαδραματίζονται αγώνες και εξεγέρσεις. Πολλοί μένουν στην αφάνεια.

2014-2016: Στο ΚΚ Ελληνικού πραγματοποιούνται επισκεπτήρια σε τακτική βάση από αλληλέγγυους. Αυτό συμβάλει στην ανάδειξη του ζητήματος, στο να ακουστούν οι φωνές τους, στο ξέσπασμα αγώνων με τη στήριξη των απέξω (για ελευθερία, για καλύτερες συνθήκες κλπ).

Ο εγκλεισμός ανθρώπων χωρίς χαρτιά σε κέντρα κράτησης είναι μια πολιτική του ελληνικού κράτους που μετράει χρόνια. Σταδιακά, δημιουργήθηκε μια ολόκληρη πολιτική διαχείρισης των ανθρώπων χωρίς χαρτιά, που τους ανακυκλώνει ανάμεσα σε ελευθερία-εγκλεισμό και τους καθιστά ευάλωτους σε εκμεταλλευτικές εργασιακές σχέσεις. Η αντιμεταναστευτική πολιτική, οργανωμένα ή άτακτα, επεκτάθηκε σε νέους τομείς και ανέδειξε τις Μ.Κ.Ο. ως βασικό φορέα της υλοποίησής της, δίπλα στον στρατό και την αστυνομία που της έχει δώσει η εξουσία να φυλακίζει κατά το δοκούν.

Ένα ακόμα μέσο πειθάρχησης και διαχείρισης των μεταναστών/στριών είναι τα camps. Σε αυτά οι μετανάστες/ριες είναι διαχωρισμένοι από τον κοινωνικό ιστό, τόσο λόγω της απομόνωσης και φυσικής απομάκρυνσης τους από αυτόν, όσο και μέσω της κυρίαρχης προπαγάνδας που καλλιεργεί και νομιμοποιεί αυτό το διαχωρισμό και την ύπαρξη και λειτουργία των δήθεν κέντρων “φιλοξενίας”. Συγκεκριμένα, οι μετανάστες/ριες αντιμετωπίζονται είτε ως επικίνδυνοι είτε ως θύματα που χρήζουν της προστασίας του κράτους και της “φιλανθρωπίας” των Μ.Κ.Ο. Στην πραγματικότητα, οι μετανάστες/ριες στα κέντρα “φιλοξενίας” υφίστανται σταθερά την υποτίμηση της ζωής τους, ενώ, παράλληλα βρίσκονται υπό τη συνεχή απειλή να καταλήξουν σε κάποιο κέντρο κράτησης.

Η εξουσία, έχοντας την ανάγκη να μας κρατά διαχωρισμένους/ες, χρησιμοποιεί ευρύτερα τον κοινωνικό έλεγχο και υψώνει φράκτες ή δημιουργεί ελεγχόμενες κοινωνικές σφαίρες. Επιχειρείται, έτσι, ένας βαθύτερος κοινωνικός διαχωρισμός και κατακερματισμός των από κάτω: μεταξύ ντόπιων και μεταναστών, μεταξύ των καταπιεσμένων και των αποκλεισμένων. Στόχος η καταστολή των όποιων αντιστάσεων και η εκμηδένιση της προοπτικής συλλογικοποίησής τους. Σε αυτή τη συνθήκη, η αλληλεγγύη, μπαίνει στο στόχαστρο.

Σεπτέμβριος 2016: Απαγορεύονται τα επισκεπτήρια των αλληλεγγυών. Κόβονται οι δίαυλοι επικοινωνίας. Λιγοστεύουν οι κινήσεις αντίστασης.

Δεκέμβριος 2016 - Ιανουάριος 2017: Γίνονται προσπάθειες για την άρση της απαγόρευσης των επισκεπτηρίων με αποκορύφωμα την διαδήλωση στις 14/1.

15 Ιανουαρίου 2017: Οι 26 μετανάστριες μεταφέρονται στο κεντρικό - διοικητικά, μεικτό (άντρες - γυναίκες), πολύ μεγαλύτερο (~350 άτομα) Κέντρο Κράτησης της Πέτρου Ράλλη. Ακολουθούν απελάσεις και διασπορά τους σε περιφερειακά κέντρα. Το ΚΚ Ελληνικού κλείνει.

Ιανουάριος - σήμερα: Συνεχίζονται οι κινήσεις αλληλεγγύης με επίκεντρο πλέον την Πέτρου Ράλλη .

Να διευρύνουμε τις κινήσεις αλληλεγγύης, το χτίσιμο ισότιμων και αδιαμεσολάβητων σχέσεων, τη διασύνδεση των αγώνων των από τα κάτω

Να προκαλέσουμε ρωγμές στην κανονικότητα της παραίτησης, του φόβου, των διαχωρισμών

Να δημιουργήσουμε εστίες αγώνα , μέχρι το γκρέμισμα όλων των κέντρων κράτησης και όλων των φυλακών, κόντρα στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό

Για έναν κόσμο χωρίς εξουσίες και εκμετάλλευση, σύνορα και φράχτες, καταπιεστές και καταπιεσμένους

**Μικροφωνική στην πλατεία Βικτώριας
Σάββατο 17 Ιουνίου / 13:00**

**Συγκέντρωση στην “Δ/ση Αλλοδαπών Αττικής” Πέτρου Ράλλη
Παρασκευή 23 Ιουνίου / 19:00**

**Συντονισμός Συλλογικοτήτων και Ατόμων
Ε ν ά ν τ ι α σ τ α Κ έ ν τ ρ α Κ ρ ά τ η σ η ς**

mail:ssaekk@espiv.net/

http://ssaekk.espivblogs.net/

